

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił P. J. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że ubezpieczony nie przedłożył zaświadczenia o pobieraniu zasiłku dla bezrobotnych oraz zaświadczenia stwierdzającego, iż w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Ponadto organ rentowy wskazał, że z zaświadczenia o okresie rejestracji w PUP z dnia 30 lipca 2014 r. wynika, że od dnia 3 lipca 2014 r. ubezpieczony pobierał zasiłek dla bezrobotnych, a tym samym na dzień zgłoszenia wniosku o świadczenie przedemerytalne nie został spełniony warunek pobierania zasiłku, przez co najmniej 180 dni.

(decyzja – k. 10 akt ZUS)

W dniu 14 czerwca 2017 r. P. J. (1) złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie świadczenia. Wnioskodawca w uzasadnieniu wskazał, że organ rentowy przyjął wniosek o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego nie informując go o konieczności złożenia niezbędnych dokumentów, których wnioskodawca nie złożył wraz z wnioskiem, a wniosek mimo tego został przyjęty. W związku z powyższym wnioskodawca poczuł się pokrzywdzony i wniósł jak we wstępie.

(odwołanie – k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc tożsame argumenty, co w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

P. J. (1) urodził się w dniu (...).

(okoliczności bezsporne)

W okresie od dnia 15 grudnia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku sprzedawca – pomocnik. Rozwiązanie umowy nastąpiło za porozumieniem stron na mocy art. 30 § 1 pkt 1 Kp w związku z likwidacją stanowiska pracy.

(okoliczności bezsporne; świadectwo pracy – k. 27 akt ZUS)

Wnioskodawca na dzień 19 września 2014 r. posiada staż sumaryczny w wymiarze 38 lat 3 miesięcy i 12 dni, w tym 1 rok i 5 dni okresów nieskładkowych, 37 lat, 3 miesiące i 12 dni okresów składkowych.

(okoliczności bezsporne; karta przebiegu zatrudnienia – k. 41 akt ZUS)

Wnioskodawca zarejestrował się w urzędzie pracy i uzyskał status osoby bezrobotnej od dnia 03.07.2014 roku i od tego dnia również pobierał zasiłek dla bezrobotnych do dnia 02.07.2015 roku.

W dniu 29 grudnia 2014 r. upłynął 180-dniowy okres pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych. Wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bądź zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

(okoliczności bezsporne; zaświadczenie, pismo PUP k. 3 koperta)

W dniu 8 grudnia 2014 r. wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego, tj. mniej niż 30 dni przed upływem terminu 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

(wniosek o świadczenie przedemerytalne – k 1-3 akt ZUS; zeznania wnioskodawcy z dnia 28 grudnia 2017 r. – k. 15)

Wniosek został przyjęty przez organ rentowy i nie wezwano wnioskodawcy do uzupełnienia jakichkolwiek braków, zaś w dniu 15 grudnia 2014 r. w jego przedmiocie wydano postanowienie o zawieszeniu postępowania z uwagi na sprawę toczącą się przed Sądem Okręgowym w Łodzi dot. emerytury pomostowej.

(postanowienie – k. 7 akt ZUS)

Decyzją z dnia 12 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił P. J. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że ubezpieczony nie przedłożył zaświadczenia o pobieraniu zasiłku dla bezrobotnych oraz zaświadczenia stwierdzającego, iż w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Ponadto organ rentowy wskazał, że z zaświadczenia o okresie rejestracji w PUP z dnia 30 lipca 2014 r. wynika, że od dnia 3 lipca 2014 r. ubezpieczony pobierał zasiłek dla bezrobotnych, a tym samym na dzień zgłoszenia wniosku o świadczenie przedemerytalne nie został spełniony warunek pobierania zasiłku, przez co najmniej 180 dni. Wnioskodawca spełnił pozostałe przesłanki do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

(decyzja – k. 10 akt ZUS; zeznania pełnomocnika organu rentowego z dnia 28 grudnia 2017 r. – k. 15)

W niniejszej sprawie fakt spełnienia przez wnioskodawcę przesłanek uprawniających do otrzymania świadczenia przedemerytalnego jest bezsporny. Jediną okolicznością, jaką kwestionował organ rentowy był fakt przedwczesnego złożenia wniosku przez P. J. (1). Podkreślenia wymaga jednakże, iż organ rentowy wniosek ten przyjął, nie informując ubezpieczonego o skutkach złożenia wniosku, jak również o brakach, które ten wniosek zawierał.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z brzmieniem art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (tj. z dnia 8 listopada 2017 r. ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Z kolei zgodnie z treścią art.2 ust.3 ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust.1 po upływie, co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana, jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Osoba ubiegająca się o świadczenie przedemerytalne musi spełniać łącznie przesłanki wymienione w art.2 ust. 1 i wymienione w art.2 ust.3.

W rozpoznawanej sprawie, w ocenie Sądu, wnioskodawca spełnił wszystkie wymagane przesłanki, co wykazał ustalony stan faktyczny. Kwestionowaną przez organ rentowy okolicznością był jedynie fakt, iż wnioskodawca złożył wniosek przedwcześnie. Nie mniej jednak organ rentowy przyjął ten wniosek, nie informując ubezpieczonego o skutkach jego złożenia, a także o jego brakach.

W tym miejscu Sąd pragnie wskazać na art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, którego treść świadczy, iż organy administracji publicznej są zobowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków, będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S.

z dnia 16 lutego 2017 r. o sygn. II SA/Sz 1267/16, podkreślono, dlaczego zastosowanie art. 9 k.p.a. jest tak istotne i jaki ma to wpływ na zawartą w treści przepisu art. 8 k.p.a. zasadę pogłębienia zaufania, a mianowicie: „Obowiązek informowania stron, o którym mowa w art. 9 KPA, o całokształcie okoliczności faktycznych i prawnych, należy rozumieć szeroko, jak tylko to możliwe. Szczególnie rygorystycznie zasada ta winna być przestrzegana w postępowaniu, w którym działa nieprofesjonalny podmiot. Zasada niezajomości prawa ulega bowiem złagodzeniu na gruncie prawa administracyjnego. Tylko takie działanie organów pogłębia zaufanie obywateli do organów państwa, w myśl art. 8 KPA. Z zasady tej wynika przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej, nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań. Powoływana zasada ochrony zaufania obywatela do państwa wymaga, aby obywatel nie był zaskakiwany działaniami organów administracji państwowej niosącymi dla niego niekorzystne skutki, jak i nie tkwił w stanie niepewności przez bliżej nieokreślony czas.”, a ponadto podniesiono, że „Zgodnie z dyspozycją art. 9 KPA, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.”.

W rozpoznawanej sprawie Sąd stwierdził, iż to organ rentowy nie dopełnił podstawowych obowiązków, w świetle treści przepisów k.p.a., oraz nie zrealizował tym samym prawa jednostki, co istotne - nieprofesjonalnej, do bycia właściwie poinformowanym, zawężając znacznie dyspozycję art. 9 k.p.a.

Poza sporem pozostaje okoliczność, że wniosek został złożony przed upływem 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez P. J.. ZUS, zamiast zweryfikować wniosek i wezwać do uzupełnienia jego braków (czyli do złożenia zaświadczenia z PUP), w dniu 15.12.2014 roku zawiesił postępowanie w przedmiocie świadczenia przedemerytalnego z uwagi na toczące się postępowanie o emeryturę pomostową.

Postępowanie było zawieszone przez ponad 2 lata, po czym wydano decyzję odmowną, argumentując ją tym, że wniosek został złożony zbyt wcześnie, a poza tym nie zawierał zaświadczenia z PUP.

Powyższe zachowanie organu rentowego jest nie do zaakceptowania.

Po pierwsze organ rentowy ma 30 dni na wydanie decyzji i bardzo często jest tak, że ubezpieczony nabywa określone prawo do świadczenia dopiero po złożeniu wniosku o to świadczenie (np. kobieta z chwilą złożenia wniosku o emeryturę nie ma ukończonych 60 lat, ale wiek ten osiągnie w ciągu najbliższych dni).

Tak więc w rozpoznawanej sprawie ZUS nie powinien powoływać się na złożenie wniosku o świadczenie przedemerytalne zbyt wcześnie, bowiem z dniem 29.12.2014 roku (a zatem przed ustawowym terminem do wydania decyzji i co więcej – przed wydaniem decyzji) wnioskodawca spełnił warunek przebywania przez co najmniej 180 dni na zasiłku dla bezrobotnych.

Po drugie, po podjęciu postępowania, organ rentowy nie zweryfikował wniosku, tylko wykorzystując jego braki, wydał sporną decyzję.

Oczywistym jest, że gdyby wnioskodawca został prawidłowo pouczone i poinformowane w grudniu 2014 roku o brakach swojego wniosku, to uzupełniłby je w wyznaczonym przez ZUS terminie, bądź cofnął wniosek i złożył go po dacie 29.12.2014 roku.

Reasumując, odwołujący, od dnia 30 grudnia 2014 roku spełnia przesłanki pozwalające przyznać mu prawo do świadczenia przedemerytalnego, a także właściwie złożył wniosek do organu rentowego w zaufaniu, że wniosek nie zawiera żadnych wad i zostanie pozytywnie rozpatrzony.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 30 grudnia 2014 roku, to jest od dnia następnego po dniu, w którym upłynął termin 180 dniowego pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu wypożyczając akta rentowe.

A.L.